

Filmsterren on tour

Goedenacht lieve ouders, grootouders, broers, zussen, ooms en tantes! Wat fijn om u na precies 363 dagen weer te mogen schrijven. Zoals Andy Williams eens zong 'it's the most wonderful time of the year!'

U zult verrukt zijn om te horen dat uw filmsterretjes allemaal veilig in Gemert zijn aangekomen. Het huren van een colonne limousines viel helaas net buiten ons budget, maar gelukkig vertoonden de kinderen nog geen sterallures en voldeed onze vijf sterren 'luxury' touringcar net aan de eisen. De buschauffeur waande zich echter in een Formule 1-auto, waardoor de bus eerder bij het kampgebouw aankwam dan de leiding. Na het uitpakken van de bagage en het opmaken van de bedden – ja, ze kunnen het echt zelf! – hebben we gekrantenmept en dat spel gespeeld 'waarbij je een bal met je vuist door iemands poortje moet slaan' (we zijn er ondertussen achter dat het spel kwallenballen heet) om elkaar beter te leren kennen. Dit leidde tot The Breakfast Club-achtige taferelen.

's Avonds serveerde de kookstaf een filmster waardig prakkie: Chicken Tonight. Een echte kampklassieker. Het was tijdens het diner dat de sterallures zich voor het eerst etaleerden: 'ik lust geen Chicken Tonight', 'bah' en 'iewl, rijst'. In een enkel geval is gebleken dat kroepoek rauwe bonen, eh... rijst, zoet maakt, zelfs voor iemand die absoluut geen rijst eet. Met een vork rijst eten? Absoluut niet! Geschept op een kroepoekje blijkt het toch niet zo slecht te zijn! (Mocht u uw kind hierin herkennen: we hebben bewijs!)

Na het eten stond de traditionele 'zaterdagavondspellen' op het programma. In ons privébos (uiteraard zeer filmster waardig) speelden kamp A en B het douanespel, waarbij de kinderen munten moesten smokkelen over de grens om punten te verdienen voor hun team (een beetje zoals Pablo Escobar in Narcos). Aansluitend speelde kamp B het zaklampenspel, waar misschien nog wel een sterkere Narcos-sfeer gaf.

Op het moment van schrijven liggen de kinderen eindelijk, redelijk stil, op bed. We hopen dat ze daar blijven, maar als de geschiedenis ons iets leert, is dat waarschijnlijk een optimistische gedachte. De schijnwerpers staan klaar...

Tot morgen!

Liefs,

Jeff, Lonneke, Robin, Ruben, Lianne, Inger, Daan, Sonja, Annick, Inge, Luuk en Tom

